

Bloemlezing:

Plukken doe je niet

[Poëzie voor 'Wilde Floraliën'

150 jaar kanaal Bossuit-Kortrijk, 2011]

Yves De Bosscher

Wilde Floraliën

Wilde Floraliën en 150 jaar kanaal Bossuit-Kortrijk

In 2011 was het precies 150 jaar geleden dat het kanaal Bossuit-Kortrijk voor het eerst werd bevaren.

Overall langs het kanaal werden activiteiten georganiseerd om dit feestjaar in de kijker te zetten. Natuurpunt Zwevegem droeg ook zijn steentje bij.

Na het uitgraven van het kanaal en het weggraven van de 'Souterrain' in Moen kwamen er op de oevers kleitaluds bloot te liggen waarin een schat aan zeldzame flora was opgeborgen. Natuurpunt Zwevegem voert op deze plaats sinds jaar en dag natuurbeheerswerken uit die ervoor zorgen dat de kwaliteiten van het gebied verhogen. Dit resulteerde in een aanduiding als 'habitat-gebied', een ware zeldzaamheid in Zuid-West-Vlaanderen.

Om de waarden van dit gebied voor het grote publiek toegankelijk te houden organiseert Natuurpunt om de twee jaar de 'Wilde Floraliën'. Tijdens deze 'open deur' worden er verschillende activiteiten georganiseerd voor jong en oud.

Langs een aangeduid traject over de taluds werden een viertal 'plantengedichten' geplaatst.

Poëzie voor 'Wilde Floraliën'

1. [150 jaar kanaal](#)
2. [Anemone aeternam](#)
3. [Margriet](#)
4. [Papaver](#)
5. [Scoone blomme I](#)
6. [Scoone blomme II \(de Moense gordel\)](#)

Copyright © 2011, Sint-Denijs, België

Gedichten en foto's: Yves De Bosscher, foto orchidee, margriet en smeerwortel: Liam De Bosscher

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vervoelvoudigd, opgeslagen in een

geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij

elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

info@dichterbijhetwater.be

150 jaar kanaal

Als een generaal overzag mijnheer Bastin
de vlakte van Bossuit alwaar zijn troepen
waren opgesteld. Weldra kondigde zich
een nieuwe dageraad aan waarop hij
dwars door het landschap een bres
naar Kortrijk zou forceren. Hij keek.
En zag.

Een leger haveloze uit natte klei gevormde gravers
voeten wijdbeens en enkeldiep in de grond gezogen,
een cavalerie van struise Brabanders, dampend
stampend, huiverend in de kille oktoberlucht.

Bij royaal besluit spleten duizend spades in trefzekere slagen
het verleden van het heden. Langzaam, dag na dag,
plooidde het landschap op een as terug.

In dikke lagen dagzomende geschiedenis op taluds
in veldovens gebakken werd de toekomst gebed.
Toen kwam de koning en voer het water op.
En overal juichte het volk.

Yves De Bosscher

Het kanaal Bossuit-Kortrijk

Anemone aeternam

Een sluitend vast tapijt
van witte anemonen
smoort wat late stuipen winter

In ranke stille stammen
borrelt levensstroom uit ondergrond,
nog geruisloos is de lente

Op het ruisen van de voorjaarswind
drijft het lonken en verlangen, sluipt
in warm bloed dat aan het paren slaat

strooit de zon gedempt licht in sporen
waarlangs de zomer al haar intree doet
en dra de regen spoelt in stromen

Straks zijn knoppen vol, tot barsten al bereid
komen koperwieken aangevlogen
in hun zog brengen ze herfst

Waarna alweer de sneeuw valt
die sluit als vast tapijt rond bomen
waaronder anemoon noch hyacint

op een dag
geen lente meer zal komen

Yves De Bosscher

B o s a n e m o o n

Margriet

Margriet staat in de graskant
Lonkend lift ze in gedachten met me mee
Dan wuift plots de lentewind
Ik raas voorbij en het landschap volgt gedwee.

Margriet staat in de graskant
Ik sta voor haar hard op de rem
Ik draai mijn raampje open en reik naar haar
En dan hoor ik een stem:

Ze mag dan al de knapste zijn
Die je in je leven ziet
Je mag er wel naar kijken,
Maar plukken doe je niet.

Yves De Bosscher

M a r g r i e t

Papaver

Ik had je lief,
ik had je liever,
dat staat nu toch zo goed als vast,
dan jij mij

Toen je mij die klaproos gaf,
frêle blaadjes rond het naaktste hart
en ik vreesde voor het breken
sloten lippen zich voor eeuwig
rond de letters van je naam.

Nooit nog had ik iemand liever
dat staat nu toch zo goed als vast,

gezegd waar het op stond.

Yves De Bosscher

Papaver

Scoone Blomme I

Ik kwam je overal tegen
Langs de kanten van de straten
Van 't prille kriecken van de lente
Blonken daar je kopkes teer

De boze voorjaarswinden die
Zo schudden aan je blaadjes
Gij boog en kraakte niet
Verhief je telkens weer

Gij tooide onze wegen
Ik laafde mij aan je zoete geur
Gij maakte mij zo dronken
Niet één doch honderd keer

Nog mooier was je kleurenpracht
En de paarden van den dauw
Die schitterden in de voorjaarszon
Nog doen mijn ogen zeer

Van de droefenis die ik tranen noem
Sinds de dag dat het beton verscheen
Loop ik immer je te zoeken,
Gij scoone Blomme, zijt niet meer

Yves De Bosscher

Wilde bloemen

Scoone Blomme II
(de Moense gordel)

Duizend fietsers fietsen voorbij
Honderden stappers zij aan zij
Ze trappen en stappen
Ze lijken gehaast
Ik wijs hen de bloemen
Ze kijken verbaasd

Geen fraai duizend guldenkruid
Geen marjolein noch morgenster
Geen kattendoorn of ratelaar
Vlkbij in de kant is nog altijd te ver

Toch kan men zonder kennen minnen
Wat schittert in eenvoud hoeft meestal geen naam
Betover hun blik, verdoof al hun zinnen
Scoone blommen die hier in de bermen staan

Yves De Bosscher
©

Smeerwortel